БУТИ РОЗУМНИМ — ЦЕ КРУТО!

ПРОФЕСОР Квітка

ШИЛА-ПАВУК

СВІТ КЛІТИН

САРМАТИ

пізнавально-розважальний журнал

№5 (29) — травень 2007

4 820013 150051 05

СВІТ КЛІТИН

Сьогодні в серії Доктор Зло дізнається про суперсилу Бетмена, зробивши аналіз його волосини.
Вибачте...
М-г-г!!!
Мабуть, у мене є прихована суперсила. Необхідно це перевірити у лабораторії.

Проаналізуємо мою шерстинку.

А-а-а! Калавур! Моя шерстинка... Організми... Що це?

Так, як будинок побудовано із цеглин, усе живе складається з клітин: і людина, і дерево, і пташка, і мураха — усе, що дихає, їсть, росте. Організми, які ти бачиш довкола, зазвичай складаються з багатьох клітин: наприклад, у листку яблуні їх 50 мільйонів. А мікроб — це всього лише одна клітина.

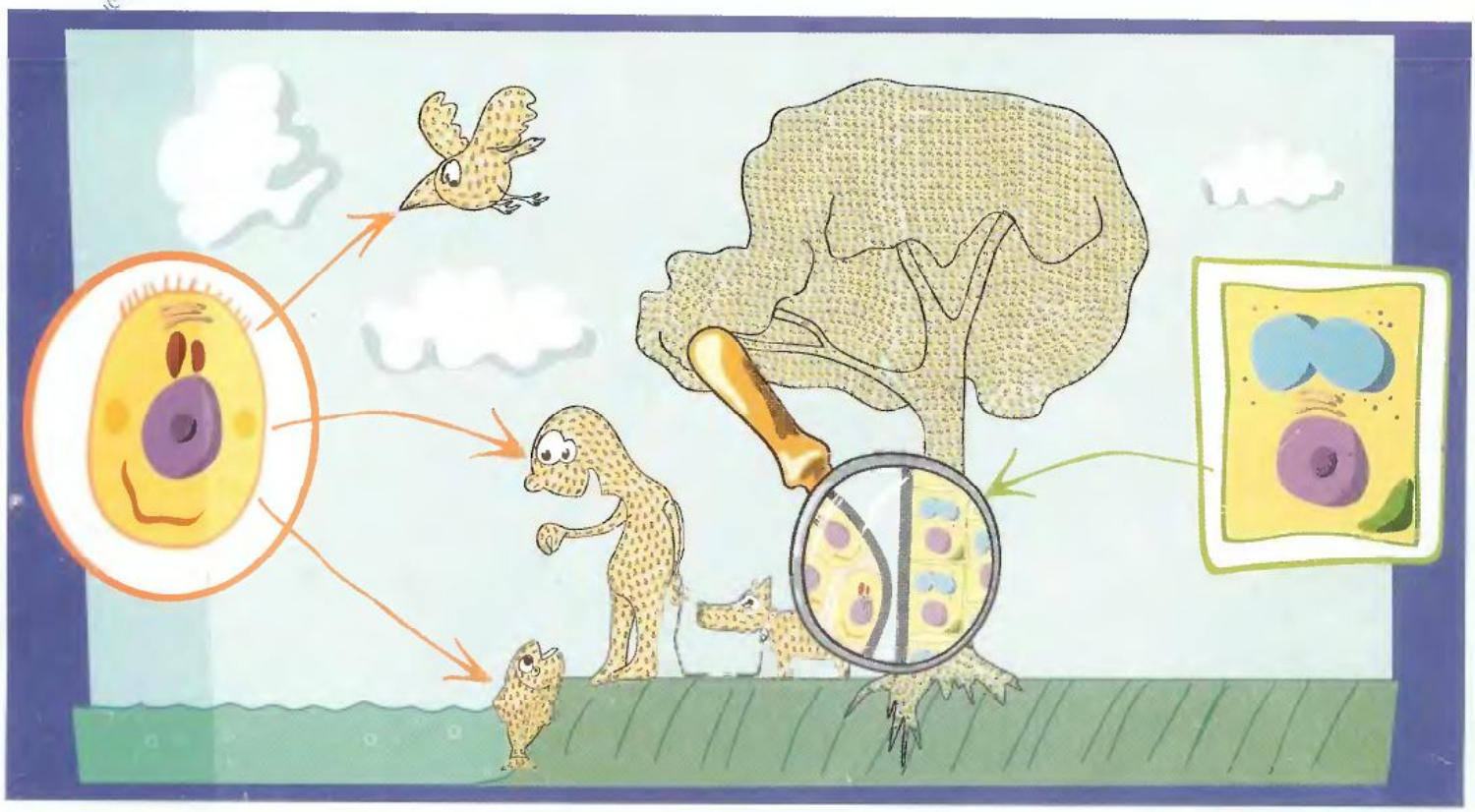

Більшість клітин дуже крихітні. Якщо міліметр розділити на тисячу частин, то одна така частинка — це і є приблизний розмір звичайної клітини. Але у родині клітин є і винятки.

Ікринка — це всього лише одна клітина. Та порівняно з іншими це клітина-гігант!

Клітини рослин і тварин неоднакові. Клітини рослин мають не одну, а дві оболонки. Немов рама, верхня з них твердо "тримає клітину в формі".
У клітинах тваринного організму оболонка тільки одна, зате зазвичай вона м'яка та гнучка. Саме тому усі живі істоти можуть так вільно рухатися.

Твоє тіло складається переважно з "гнучких" клітин, тільки клітини кістки мають тверді рамки-оболонки.

"Поділяйтеся!" — надходить у клітину сигнал від організму. І клітина слухняно починає поділятися на дві однаковісінькі клітинки-близнючки. Навіщо? Для того, наприклад, щоб твій організм ріс. А ще пригадай-но поріз на пальці. Через нього загинуло стільки клітин шкіри! Та вцілілі клітини кинулися на допомогу: вони швидко стали поділятися, і рана заповнилася новими живими-здоровими клітинами — тому й загоїлася.

Завдяки поділу клітин у деяких тварин відростають навіть цілі органи:

у черв'яка паланарії — голова або хвіст,

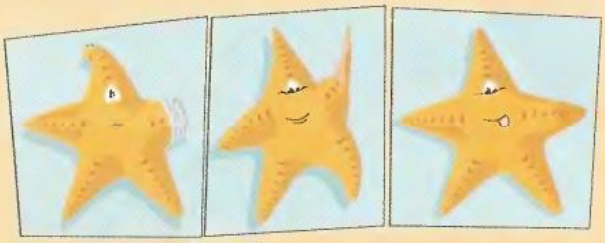

у морських зірок — промені.

Та що більше в організмі різних клітин, то важче вони відновлюються — занадто складна виходить робота.

Серце, легені, шкіра, волосся... — усі органи чи частини організму людини складаються із різних типів клітин. Клітини знаходяться близенько одна біля одної, як пазли.

І хоча одні живуть осіло, а інші мандрують, між собою вони добре організовані.

В організмі "військо чужинців"? Лейкоцити (клітини-"санітари") вже мчать туди! Вони прослизають крізь найтонші шпаринки поміж іншими клітинами, шукаючи ворога, аж доки його не буде знищено. Аж тут інший сигнал про допомогу. І знову в дорогу та до роботи!
Під мікроскопом усе це простежили і навіть зняли... кінофільм.
Перегльнемо кілька кадрів.

Ворога знищено — аж тут підкрадається інший. Не проґав його, лейкоците!

Клітин, що знищують ворогів організму, вчені назвали фагоцитами — з латинської мови "пожирачі".

Як же потрапляють до організму людини оті войовничі мікрочастинки-вороги? Найчастіше — коли ти вдихаєш — разом із пилом у повітрі. Крім різних бактерій, у пилюці "літають" крупинки піску, землі й навіть крихти вугілля.
Тож головне завдання для лейкоцитів — очистити "дім" (твоє тіло) від зайвого бруду. Полювання починається!

Лейкоцит випинає на своєму тільці тоненькі ніжки, схожі на щупальця. (Це ніжки не справжні — псевдоніжки: "виростають" вони тільки при потребі). А як ними зручно оточити з усіх боків ворога! І ось він у полоні — всередині лейкоцита. Йому — пожива, тілу — здоров'я: більше ніякої шкоди ворог не заподіє.

Якщо організму загрожують більш небезпечні вороги — хвороботворні мікроби, "санітарами" стають навіть ті клітини, що живуть осіло: у них особлива зброя — антитіла. Метнув антитіло у ворога — і збив наповал. Запекла іде боротьба, жарка — тому і підвищується температура тіла. Щоб сили захисників відновилися — підкріплюй їх вітамінами. А щоб мікроби не множилися — вчасно вживай ліки.

Окрім захисників-“санітарів”, клітини твого організму мають ще чимало інших “спеціальностей”:

клітини шкіри “працюють” живою захисною стіною,

клітини органів очей відповідають за зір,

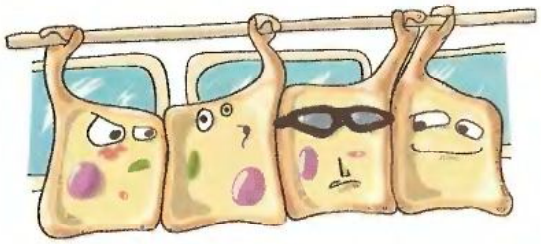

клітини, що є у крові, — перевізники: вони розвозять кисень по організму,

нервові клітини — зв’язкові: вони передають сигнали у потрібні органи.

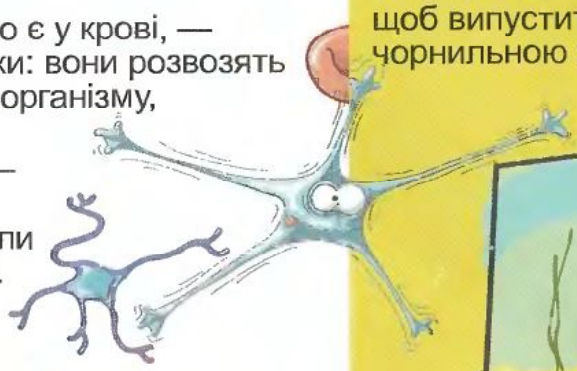

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

У деяких тварин є клітини, які мають дивовижні “спеціальності”! Клітини, що знаходяться унизу черевця жуків-світляків, працюють ліхтарниками: вони виробляють особливу речовину, яка світиться.

Клітини-“хіміки” восьминогів виробляють чорнило, щоб випустити його у воду під час небезпеки: за чорнильною хмарою легше сховатися від ворога.

А особливі клітини шкіри риби камбали — чудові художники-гримери: вони не тільки “добирають” фарби, подібні до кольору піску чи водоростей, де пливе риба, але й точно повторюють “малюнок довкілля”: на гальці риба стає біло-сірою, як морське дно, — спробуй знайди!

маленька радість щодня

Фрутіко

ВЕСЕЛИЙ ТЕНІС

Допоможи Ананасикові знайти 10 відмінностей у зображеннях роздягалень.

Виробник: ДП „Напої".
Ексклюзивний дистриб'ютор
в Україні: ДП „Пілснер Україна".
Тел.: (044) 492-86-17 (19)

Шедевр

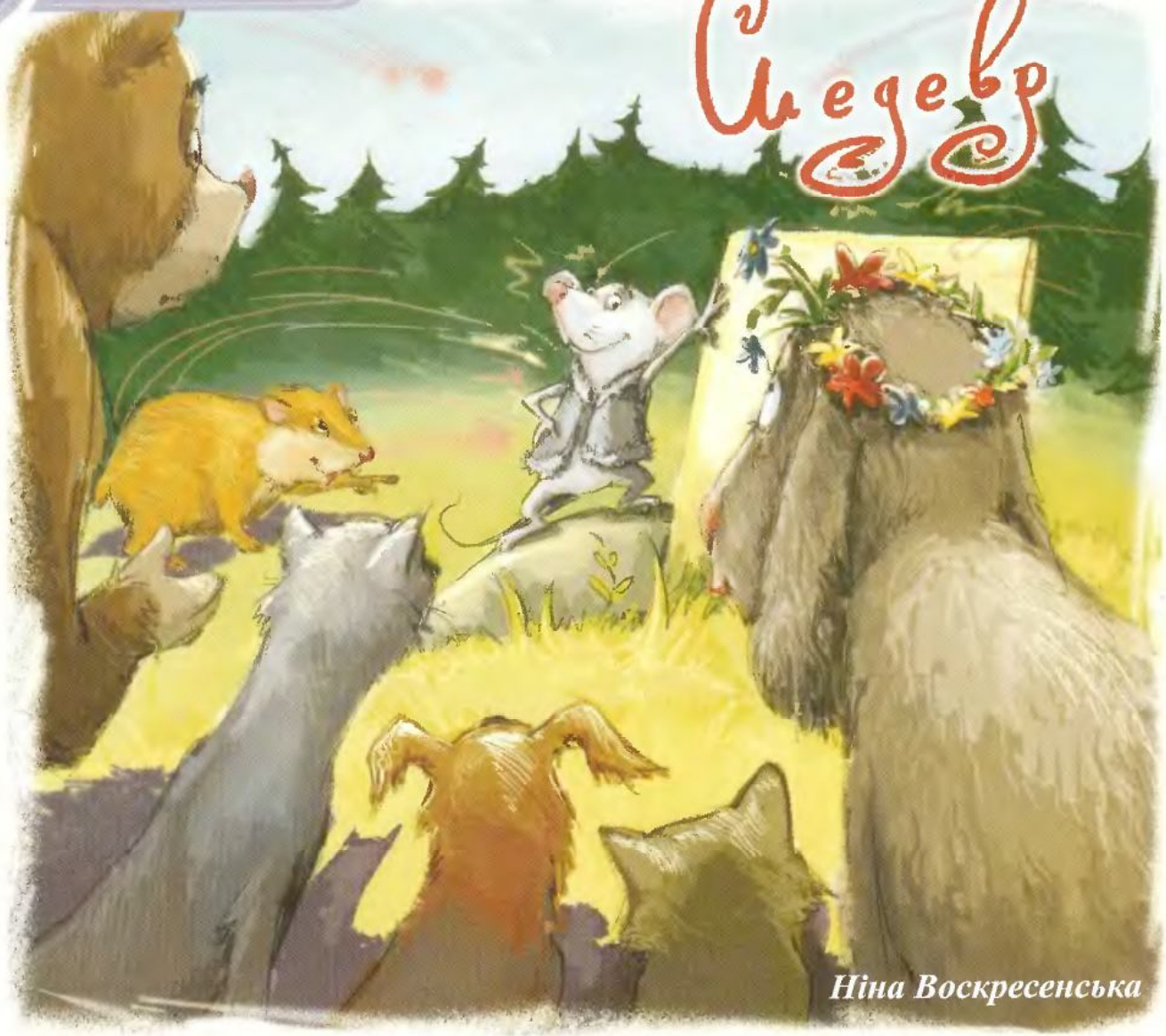

Ніна Воскресенська

— Світовий шедевр Гриземира Мишевича! Експонується лише один день! Поспішайте до лісу на Музейну галяву — на вас чекають незабутні враження. Усім-усім! Світовий шедевр!.. — тріщала Сорока Довгохвіст, перелітаючи з дерева на дерево.

О, вона особисто бачила, як біля великого каменя на галяві зупинилася карета, і звідти вийшов сам Мишевич! Вишукана сіра шубка з темною смугою на спині, хвостик, задертий гачечком за останнім писком моди, — великий майстер постав перед Сорочими очима саме таким, яким його зображали у лісовій енциклопедії.

Першим звістку почув пан Хом'яченко.

— Оце так, — почухав він потилицю. — Треба неодмінно завітати на галяву. Мишевичі — наші далекі родичі. Може, й моїй родині трохи слави перепаде.

Він кинув за щоку жменю пшеничних зерен і почав збиратися до музею. А коли Хом'яченко туди дістався, довкола картини вже зібрався чималий натовп. Великий митець Гриземир Мишевич кланявся на всі боки, а поважна публіка жваво обговорювала його витвір:

— Чудовий добір кольору, — мовила місцева красуня Кішка Диків-Мурківська. — Мені подобаються бліденькі та невиразні тони. Дуже стильно.

— Згоден, — підгавкнув пес Гав-Рило. Загалом він вважав ганьбою погоджуватися з думкою Кішки. Та не цього разу. — Отаке сірувато-синє мені теж до вподоби.

Видатний майстер подякував за схвальні відгуки, але хотів було зауважити, що колір на картині, навпаки, насичений і яскравий. Аж тут у розмову нетерпляче втрутилася Бдж-ж-ола.

— Де ви побачили бліденьке чи сіреньке? — обурилася вона. — Не злетіти мені з цього місця, якщо там не намальоване щось дуже чорне.

— Так, саме так, — надув щоки пан Хом'яченко. — Хоч Мишевичі й наші родичі, але я теж бачу лише чорне на білому…

Він був розчарований: пройти півлісу, щоб подивитися на невиразну чорну пляму! І це називається шедевр? Краще б він гайнув на сусіднє поле, де визрів урожай пшениці.

— Розплющіть очі, друзі! — у відчаї запищав митець. — Невже ви не бачите яскравої гри кольору? Саме в ньому глибокий філософський смисл мого полотна.

— Теж мені кольори, — чмихнув Їжак Колючківський. — Немає ні жовтого, ні коричневого, як барви моєї улюбленої їжі — хробаків.

— І нічого зеленого, як соковита трава, — додала Вівця Баранівна. Заради того, щоб долучитися до мистецтва, вона залишила пасовисько, а виходить — дивитися немає на що!

— Мій шедевр не для вашого тваринного розуміння, — украй образився великий художник. І наказав терміново згортати виставку.

— Стійте, чекайте! — заметушилася Муха-Дзизкуха. — Я бачу! Бачу гру кольорів. Яке гарне мозаїчне панно!

"Де вона знайшла там мозаїку? Ця Муха насміхається з мене!" — Гриземир Мишевич хутко скочив у карету і грюкнув дверцятами так, що ледве не прищемив хвостика.

— Лише мешканці Великої Гризунівки здатні оцінити велич мого таланту, — кинув урешті митець, і тільки його й бачили...

— Усім, усім! Світовий шедевр Гриземира Мишевича картина "Червоний трикутник" продана на аукціоні! Відомий Гризунівський музей купив її за 10 мільйонів пшеничних зернин вищого гатунку! — тріщала навсібіч Сорока Довгохвіст.

Звірі слухали та дивувалися: йшлося про картину, яку вони нещодавно бачили! Може, таки чогось у ній не догледіли? І щоб не лишатися осторонь високого мистецтва, в один голос почали вихваляти майстра:

— Мишевич — геній! Його картина — справжній шедевр!

Голосніше за всіх, надимаючи щоки, кричав пан Хом'яченко.

І лише Орел Гострозір невдоволено пробурмотів під ніс:

— Теж мені шедевр знайшли. Я його бачив: там на червоному тлі не менше десятка незамальованих цяток. Халтура!

Здогадуєшся, чому звірі дивилися на одне і те саме, але бачили по-різному? У чому причина? Напиши про це професору Крейду.

START!

Таємниці різноманітних подушечок

Мармурові колони грецьких будинків, виявляється, не обходилися без подушок. Завдяки особливій подушці, яку греки назвали "ехін", колона не лише здавалася вищою і "стрункішою", а й міцніше трималася. Подушки-ехіни і досі можна побачити на колонах, що збереглися серед руїн давніх міст у Криму. Ти обов'язково помітиш ехіни і на сучасних спорудах, якщо уважно оглянеш їхні колони.

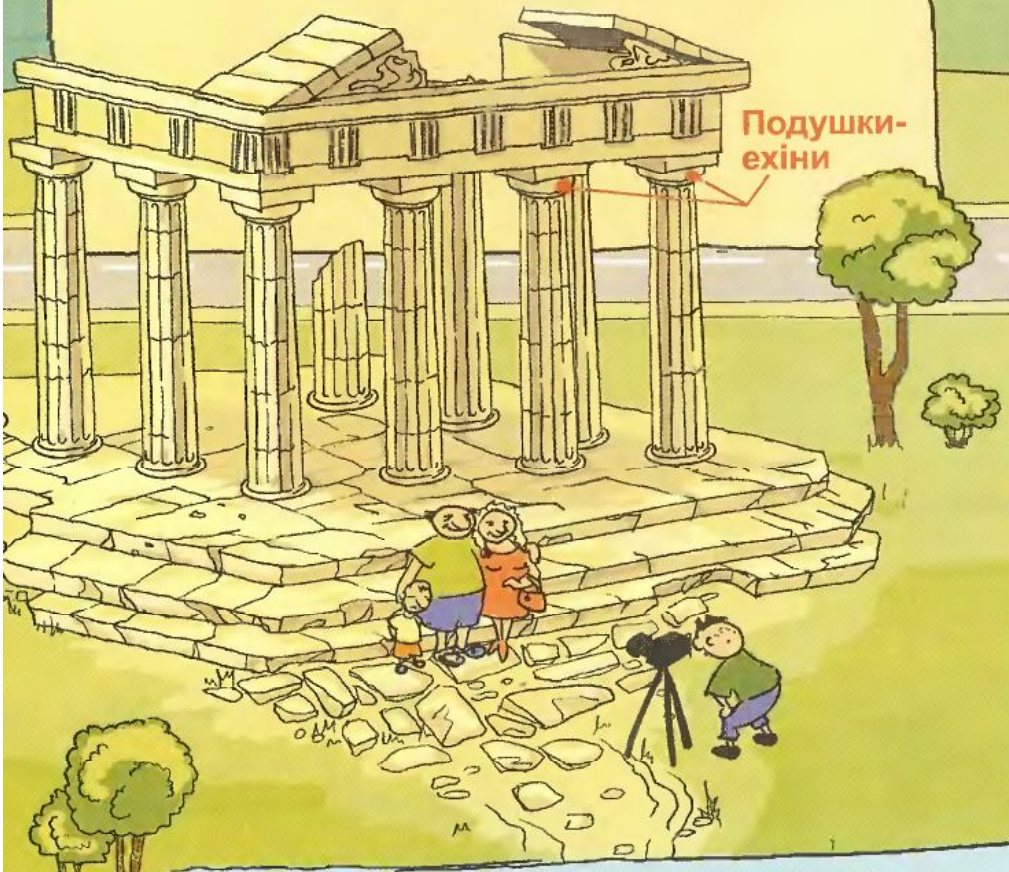

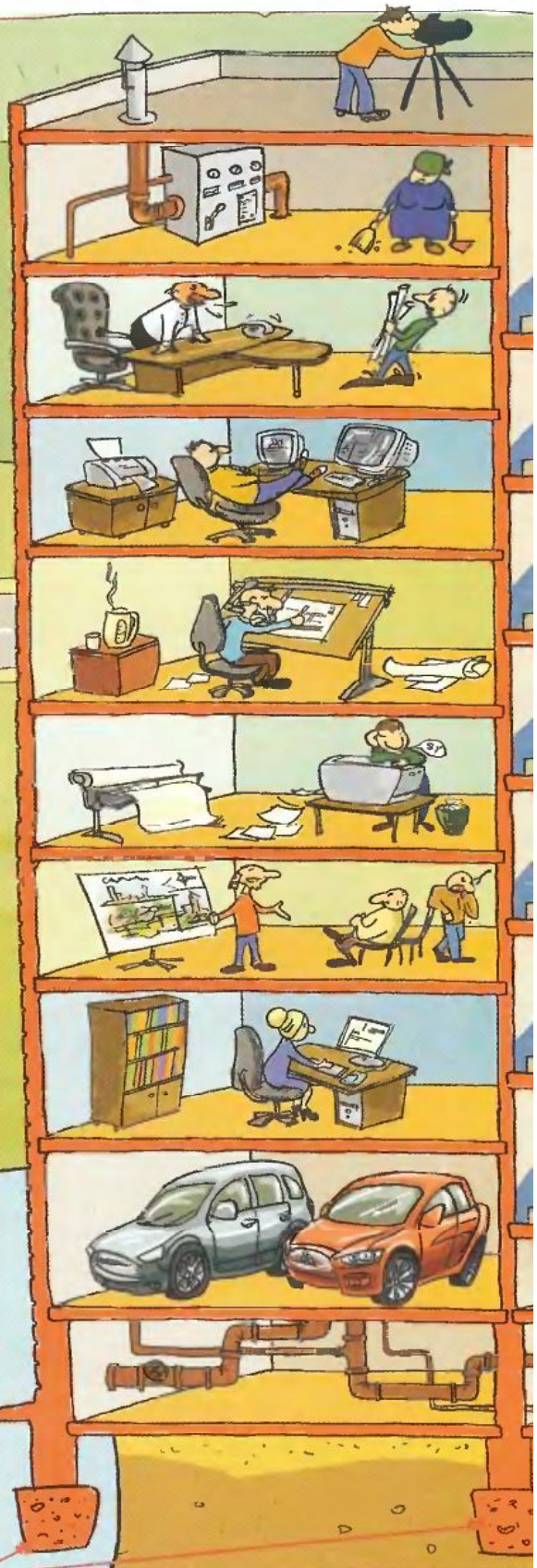

Є будинки, які просто не розлучаються зі своїми подушками — вони з ними "від самого народження". Та наповнені ці подушки не пір'ям, а битою цеглою або гравієм.
Сидіти будинкові на такому кам'яному троні дуже затишно: не боїться він ані землетрусів, ані підземних рік. Воду "зі споду" така хитра подушка всотує, наче губка, і не дає річці підтопити будівлю. А якщо земля під будинком почне рухатися, подушка стійко триматиме дім.

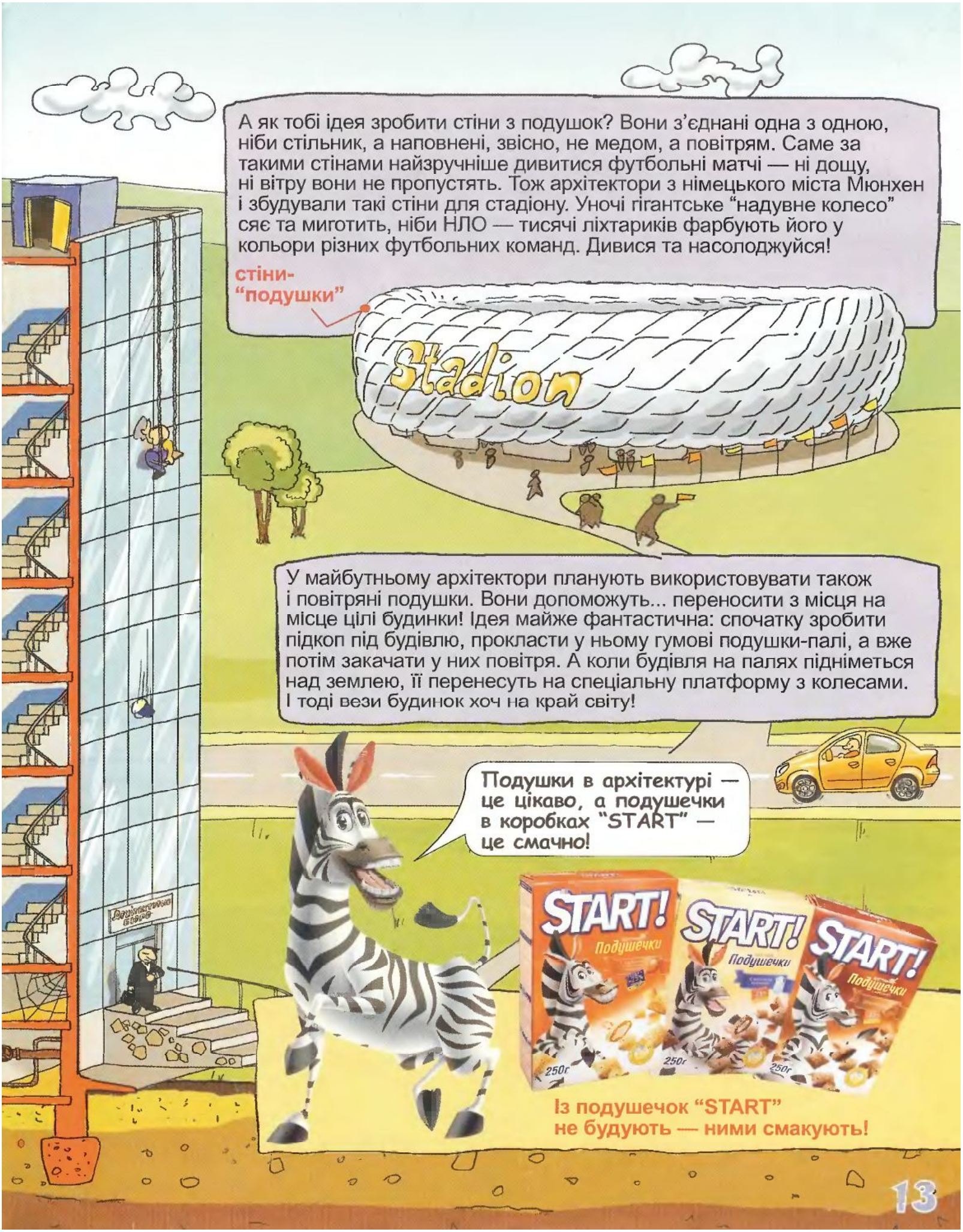
А як тобі ідея зробити стіни з подушок? Вони з'єднані одна з одною, ніби стільник, а наповнені, звісно, не медом, а повітрям. Саме за такими стінами найзручніше дивитися футбольні матчі — ні дощу, ні вітру вони не пропустять. Тож архітектори з німецького міста Мюнхен і збудували такі стіни для стадіону. Уночі гігантське "надувне колесо" сяє та миготить, ніби НЛО — тисячі ліхтариків фарбують його у кольори різних футбольних команд. Дивися та насолоджуйся!
стіни-"подушки"
Stadion
У майбутньому архітектори планують використовувати також і повітряні подушки. Вони допоможуть... переносити з місця на місце цілі будинки! Ідея майже фантастична: спочатку зробити підкоп під будівлю, прокласти у ньому гумові подушки-палі, а вже потім закачати у них повітря. А коли будівля на палях підніметься над землею, її перенесуть на спеціальну платформу з колесами. І тоді вези будинок хоч на край світу!
Подушки в архітектурі — це цікаво, а подушечки в коробках "START" — це смачно!
START! Подушечки
250г
Із подушечок "START" не будують — ними смакують!

ТВОРЧА МАЙСТЕРНЯ КРЕЙДА

Динозаврів більше не існує? Як би не так! Ось же він — чемно походжає паперовою галявиною, під яскравим гуашевим сонечком. Хочеш і собі завести такого динозавра чи іншу доісторичну тваринку? Тоді до роботи!

Підготуй:

три аркуші паперу

клей

гуаш

пензлики

воду для пензликів

ножиці

1 Зафарбуй один аркуш паперу двома фарбами: білою і синьою

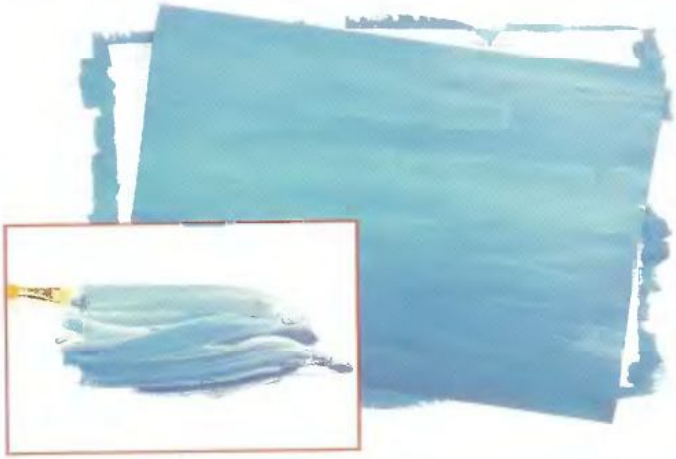

2 Коли фарба підсохне, намалюй австралійську пустелю (червоною та оранжевою фарбами).

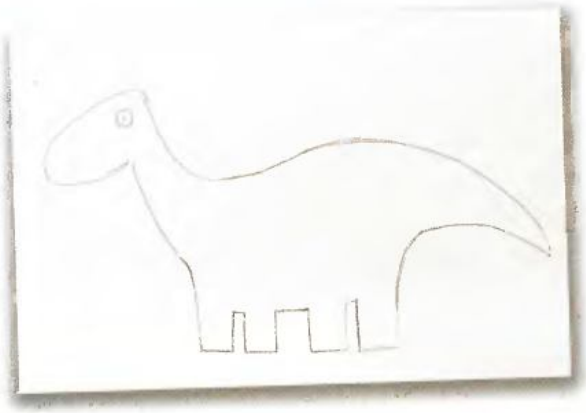

3 На іншому аркуші намалюй силует динозавра і виріж його.

4 Зафарбуй його зеленою (або, наприклад, жовтою!) фарбою.

5 Так само, як і динозавра, зроби сонце, хмари та траву.

6 Намалюй на маленькому аркуші коло і зігни коло посередині.

Не забувай робити перерви, щоб дати фарбі висохнути.

7 Виріж зігнуте коло. Так ми отримали трафарет, яким намалюємо плями динозавра.

8 Усі елементи, що вже підсохли, поклади на майбутню картину, щоб подивитись, де буде тінь.

9 Коричневою фарбою зроби тінь під предметами.

КОНКУРС!

"Гуашевий період"

Візьми гуаш та намалюй власну картину про доісторичні часи.

Свою роботу надішли за адресою:
Професору Крейду,
вул. Січневого повстання, 10,
м. Київ, 01010.
До 15 липня 2007 року

10 Приклей усі елементи на малюнок пустелі. Картина готова!

Авторів п'ятьох найкращих робіт чекає подарунок від торгової марки "ГАММА":
А їхні роботи будуть опубліковані у "Фанотеці".

У Пошуках Скарбів

разом із Надра Банк

САРМАТИ

Цікаво:
Тобі доводилося розглядати давні карти, які складали картографи дві тисячі років тому? А як цікаво їх порівнювати! Якщо бути уважним, то неодмінно помітиш: там, де була Скіфія, на іншій, більш пізній, карті з'явилася Сарматія. Сармати — народ, що там жив, був дуже войовничим.

Орати землю? Будувати міста? Е-е, ні — це зовсім не про сарматів! Вони, як і скіфи, постійно кочували. Мандрували степами, лісами та горами зі своїм невеликим господарством і худобою. Кожен воїн завжди мав при собі лук, меч та сагайдак зі стрілами: до нападу та оборони завжди готовий! І непереливки тому, хто трапиться їм на дорозі. Налетять, пограбують до нитки — і шукай сармата в полі.

Не вельми шанували сармати кухарську справу. Вибравши місце для стоянки, вони розміщували вози колом і стояли на місці, доки не з'їдали все поживне, що знаходили навкруги. Їхньою звичайною їжею було кінське м'ясо. А сусідні народи подейкували: серед сарматів траплялися навіть людожери. Тож дружні стосунки заводити з ними, звісно, не поспішали.

Сармат без коня, що риба без води. Кінська шкура слугувала кочівникам і одягом, і взуттям, а кобиляче молоко було улюбленим напоєм. Коні допомагали і воювати. Вершники налітали на ворога, ніби смерч. Та пішими ці грізні вояки були геть безпорадними. Тому кожен сармат у поході їхав на одному коні, а ще одного чи двох вів поряд. Утомиться від довгого переходу кінь — сармат пересяде на запасного.

!

Сармати змалечку тренувалися, щоб бути дужими та спритними. Вони могли легко втримати в руці списа завдовжки аж 4 метри. Дуже майстерно використовували й аркан. Цю мотузку з петлею накидали на супротивника і стягували його з коня.

СКАРБИ ЦАРЯ ІНІСМЕЯ

Надра Банк
Вони стараються для мене!

Фотографії надані Вінницьким краєзнавчим музеєм.

Зберігся цей скарб майже випадково: одяг червоного, царського, кольору, розшитий золотом, золота гривня і застібка. Навіть піхви для меча прикрашені золотими фігурками звірів.

Завдання від Надра Банку

Назву села, поблизу якого знайдено скарб, ти впишеш у клітинки, коли розгадаєш ребус на карті.

Як же вдалося вченим через стільки сот років з'ясувати, кому належав скарб, та навіть дізнатися ім'я цієї людини?

"Підказала" невеличка печатка — тамга. Вона була своєрідним підписом: особисту тамгу мали знатні особи і цілі сарматські роди. Нею "підписували" господарське начиння, зброю і навіть худобу. А тамга могутнього царя Інісмея була на монетах, які карбували в Ольвії. Така ж тамга красувалася і на цих знахідках. Таємницю розкрито!

Сармати (як і їхні попередники — скіфи) хоронили знатних людей у високих курганах. Клали в могили все, що "може знадобитися", — все, крім коней: їх надто високо цінували. Тож небіжчику давали лише вуздечку: в потойбічному світі він упіймає собі нового коня — вірили сармати.

Високі степові кургани видно здалеку. Бачать їх і "чорні археологи" — охочі наживитися на давніх скарбах. (Їм байдуже, що для справжнього археолога знахідка може відновити шматочок історії, ще не відомий людству). Через нещадні пограбування курганів деякі факти з життя сарматів втрачені для нас назавжди.

Ліцензія НБУ №21 від 23.08.02.

Надра Банк
Вони стараються для мене!

Жінки були в сарматів у пошані. Вони не тільки виховували дітей, а й воювали нарівні з чоловіками. Жодна дівчина не могла вийти заміж доти, доки не здолає бодай одного ворога. Сарматські жінки їздили верхи, стріляли з луків, метали дротики чи не краще за чоловіків.

Рішучість і сміливість сарматських жінок породила чутки про те, що сармати — нащадки двох народів — скіфів і амазонок (волелюбних жінок-воїнів). Легенда розповідає: якось греки захопили в полон амазонок і повезли їх морем на кораблях. Дорогою амазонки звільнилися і перебили викрадачів. Та от біда: полонянки не вміли керувати кораблями! Тож і прибило їх вітром до скелястих кримських берегів. Привітно зустріли місцеві скіфи волелюбних жінок. А їхня краса полонила серця юнаків. Чому б їм не одружитися? Але амазонки поставили умову: в сім'ї має головувати жінка! Скіфи погодилися на це. Селилися молоді подружжя за річкою Доном і стали називатися сарматами.

Як і чоловікам, у могилу жінкам (навіть дівчатам!) клали зброю.

Надра Банк
Вони стараються для мене!

Якось сарматів покликали на допомогу греки з сусіднього Херсонеса — його оточили вороги. У сарматів тоді владарював нерішучий цар Медосак. Допомогти чи ні? — ніяк не міг наважитися він. Тоді його дружина цариця Амага сама зібрала військо і як вихор наскочила на нападників. Розбила їх ущент і звільнила місто. Відтоді лише її наказам корилося військо.

Якщо ви не встигли придбати журнал з картою, №1 за січень 2007 р., то можете зробити це, зателефонувавши до відділу продажу нашого видання за телефоном
(044) 494-25-01 (02)

Акуратно виріж по контуру

Ліцензія НБУ №21 від 23.08.02.

Надра Банк
історичний банкомат

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

У XVII столітті серед польської знаті вважалося модним називати себе нащадками сарматів. "Ми — онуки вільних степових вояків, а не слов'ян-орачів, як прості поляки", — казали пани. Вони вимагали, аби художники зображали їх на портретах "сарматами": у довгому сарматському одязі та з сарматськими мечами на поясі. А от запорозькі козаки нащадками сарматів вважали себе: хоробрості та войовничого запалу їм теж було не позичати!

Є ТАКА ДУМКА

Поклонялися сармати не лише богам та своїм предкам, а навіть своїй зброї. Посеред степу встромляли вони меч у землю та молилися йому. Можливо, так воїни зверталися до бога війни.

Про військову силу сарматів добре знали їхні сусіди, тож часто наймали їх воювати на своєму боці. А якщо одночасно наймали обидві ворогуючі сторони? Сарматам доводилося воювати один із одним — ото вже запеклі вояки! Навіть могутні армії римлян погоджувалися взяти сарматів у свої ряди, аби їм не протистояти. Ще й навчилися у них усіляких військових хитрощів: робити міцну броню для воїнів, прив'язувати списа до сідла та захищати коней спеціальними обладунками.

Надра Банк

ОГОЛОШУЄ КЛАСНИЙ КОНКУРС! "У ПОШУКАХ СКАРБІВ"

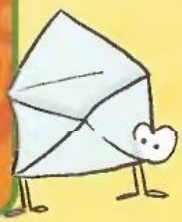

Долучіться до нього цілим класом! У тебе велика компанія друзів? Чи родина, яка залюбки помандрує з тобою у часі? Чудово! Організуйте роботу разом! Головне, щоб у цій дивовижній мандрівці взяв участь кожен.

УМОВИ КОНКУРСУ:

Зробіть власну історичну карту. Вас цікавить лише одна епоха чи історичні теми, яких не буде в журналі? Досліджуйте, пишіть, малюйте!

Роботи надсилайте до 20 грудня 2007 року!

На переможців (колектив) чи переможця конкурсу чекає головний подарунок DVD-плеєр із комплектом пізнавальних фільмів* та поїздка до природничого музею міста Києва.

* Під подарунком мається на увазі право придбати DVD-плеєр із комплектом пізнавальних фільмів за 1,20 грн.

Ліцензія НБУ №21 від 23.08.02.

Хочеш нарешті дізнатися, як саме професор Крейд познайомився зі Смиком?

Хочеш знову зустрітися з улюбленими героями та разом із ними поринути у найцікавіші пригоди?

ТОДІ ШУКАЙ У ПРОДАЖУ

Спецвипуск журналу
"Професор Крейд" — "Пригоди вряди-годи"

Колекційне видання найкращих коміксів про пригоди професора Крейда та його команди — лаборанта Мензурки, кота Смика та миші Шили.

Поспішай!

ПАВУК

місце проживання: Скрізь, окрім вічних снігів Арктики і Антарктики.

головні прикмети: Голова зрослася з грудьми, утворивши головогруди. Восьминогий і зазвичай восьмиокий.

Я НЕ КОМАХА — Я ПАВУК!

Ніби промовляє хижак, демонструючи свої лапи. Порахуй: їх вісім — на дві більше, ніж у комах. Та й вусів у павуків немає, а комахи усі вусаті. Тепер, друже, ти вже не сплутаєш?
Однак павуча "родзинка" — особливі бородавки на кінці черевця. Там знаходиться спеціальна клейка рідина, яка на повітрі вмить загусає ниткою. Такі ниточки павук на ходу склеює задніми лапками і таким чином "пряде" павутину.

ЧИ ЖИВУТЬ павуки під водою?

Є й такі! Домівка павука-сріблянки — у бульбашці повітря. Це єдиний у світі павук, що має таке підводне житло

ПРАВДУ кажуть, що павуки передбачають погоду?

Можеш перевірити: якщо павук снує нові тенета з коротких павутинок — буде дощ. Якщо ж нова павуча сіть на довгих павутинках — чекай хорошої погоди.
Із чим це пов'язано? Біологи припускають, що павук відчуває атмосферний тиск. Перед негодою тиск понижується, і павук не сподівається на багату здобич: вона буде ховатися від дощу. А до ясного дня можна й підготуватися: що більші тенета — то більший улов!

БЕЗЗУБИЙ ХИЖАК

А все ж кусючий! Кусати людину звичайний павук не буде. Та для основної своєї здобичі — комах — його укус смертельний. І нічого, що зубів у павука немає, — він кігтиками на кінцівках зробить укол і впорскне в здобич свій травний сік. Тепер залишається тільки чекати, доки ця рідина перетравить комаху на "бульйон". Павук його й висмоктує — жувати ж йому, зрозуміло, нічим!

ПАВУЧЕ ПРАВИЛО

НАСАМПЕРЕД ВИТРИМКА!

Витримка у павука залізна і просто-таки героїчна, якщо треба продовжити рід. Тоді він вирушає у далеку небезпечну мандрівку травами та кущами. Якщо не потрапить на очі птахові, утече від свого ж войовничого родича, чиїхось копит, лап або черевиків, то дістанеться до оселі павука-самочки... Гадаєш, він одразу кидається їй у обійми? Е-е, ні! Дама серця, не розгледівши, може й з'їсти (зір у неї слабенький). Тож павук спочатку смикає на павутинні "сигнальну" павутинку: терпляче, у певному ритмі. І лише тоді, коли з боку павучихи долине відповідний сигнал, можна підходити: зараз не їстиме.

ЗАГАДКА ПАВУТИНКИ

Павутинки, що літають у повітрі, — це роса, яка випаровується? Це застигла в повітрі смола? Тобі смішно, але саме такі припущення спадали колись на думку вченим. Аж доки не побачили на кінці летючої павутинки мандрівника, що не встиг утекти. Виявляється, така павутинка — це повітряний транспорт: на ньому павуки подорожують часто у пошуках нових жител.

Павук — єдиний хижак, який влаштовує для здобичі пастки-павутиння!

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

Деякі павуки не змінюють звичаїв предків: їхні хатинки — це нірки. А з павутини вони тчуть круглі дверцята, які "штукатурять" землею. Ворог на порозі — хлоп! — і вхід зачинився, ще й підпирається зсередини хазяїном. "Мода" на павутини-тенета цих павуків не торкається, адже полювати можна й наскоком — напавши на здобич із засідки.

Павутинка, що тонша у кілька разів від людської волосини, дуже пружна і як для своєї товщини дуже міцна. А ту, що плетуть павуки у лісах Папуа-Нової Гвінеї, не може порвати навіть риба. Ні, павукові риба не смакує. Це аборигени додумалися: вони приставляють до павучих тенет "петлю" з гілки дерева, тож павук... обплітає і її павутиною. Сачок готовий!

1. Знайди усіх павуків.

2. Де на малюнку сонечка з шістьма цяточками на крилах?

3. Збери загублені речі школяра.

4. Порахуй усіх равликів.

Відповіді
на запитання
у №4 за 2007 р.

1. Орлани.
2. 14
3. Речі байдарочника.
4. 2.

WHERE IS HAPPY HOUSE?

MR. PIN IS STILL IN OXFORD. IT'S SPRING. THE DAYS ARE BRIGHT AND WARM AND HE LIKES IT HERE.

Містер Пін все ще у Оксфорді. Весна. Дні — сонячні та теплі, і йому тут подобається.

MR. PIN'S SISTER, JENNY, LIVES WITH HER FAMILY IN OXFORD, CLOSE TO THE UNIVERSITY, BUT MR PIN HAS NOT SEEN HER FOR A LONG TIME.

Сестра містера Піна Дженні живе з родиною у Оксфорді поблизу університету, але містер Пін давно її не бачив.

MR. PIN IS VERY ABSENT-MINDED, SO HE CANNOT REMEMBER HIS SISTER'S EXACT ADDRESS.

Містер Пін роззява, адже він не може пригадати точну адресу сестри.

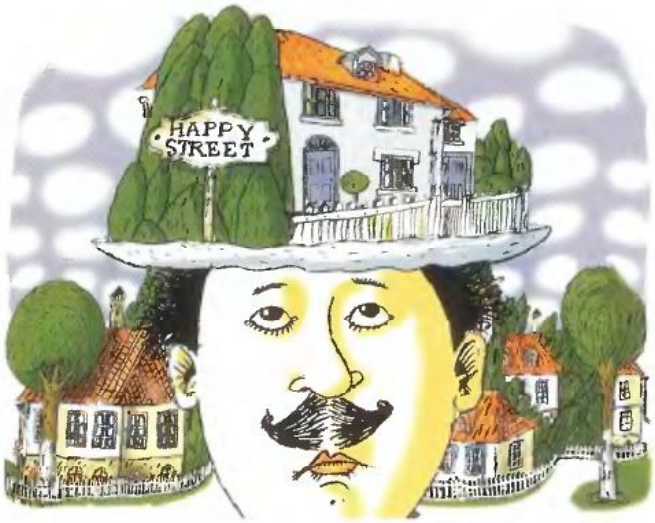

HE KNOWS SHE LIVES AT HAPPY STREET, BUT MR PIN CANNOT REMEMBER THE HOUSE NUMBER. HE ONLY KNOWS IT IS WHITE WITH A RED ROOF.

Він знає, що вона живе на вулиці "Хеппі Стріт", але не знає номера будинку. Єдине, що він пам'ятає, то це білий будиночок із червоним дахом.

Mr. Pin is going around Oxford looking for his sister's house – but he cannot see it!

Містер Пін блукає по Оксфорду і шукає будиночок сестри, але не може знайти його!

Finally, he sees a family of mice running after a cat. Mr Pin knows this cat! It's Otto! Thanks to the crazy animals, he has found his sister's Happy House!

Нарешті він побачив, як зграя мишей женеться за котом. Містер Пін упізнав кота. Це Отто! Завдяки цим шаленим тваринкам він знайшов "Хеппі Хаус" своєї сестри!

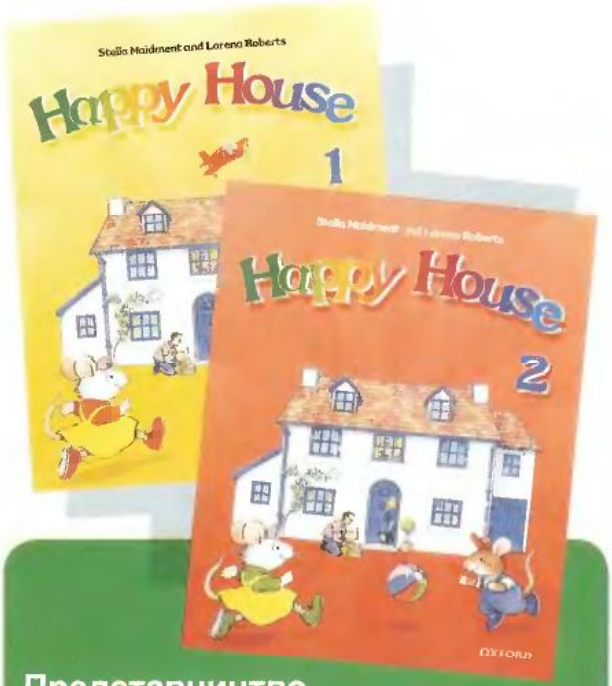

Представництво
Oxford University Press в Україні:
Київ, 01133
Пров. Госпітальний, 1 А, оф. 62
Тел. (044) 234 8040,
e-mail: office@oup.com.ua
http://www.oup.com/elt

ПРИГОДИ ВРЯДИ-ГОДИ

ШИЛА-ПАВУК

Дипломати зібралися на термінове засідання...
Погода на завтра...
Екстренне повідомлення! ...гігантського щура виявлено...

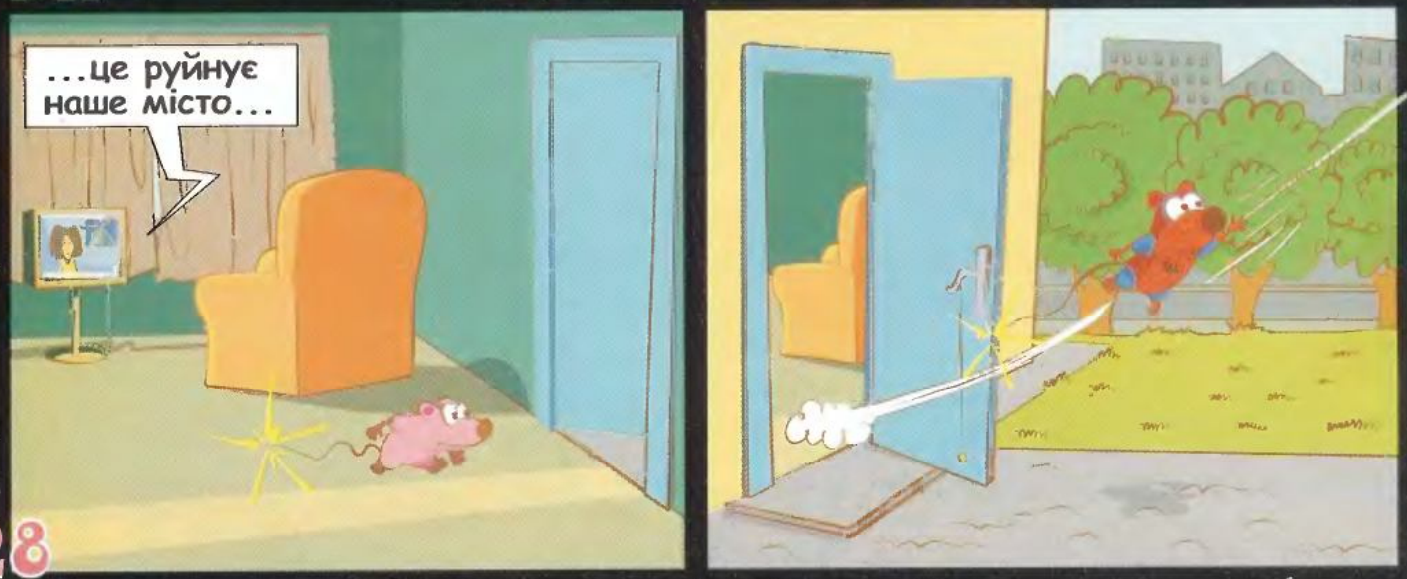
...це руйнує наше місто...

Це ж Шила-павук!

Ура!!!

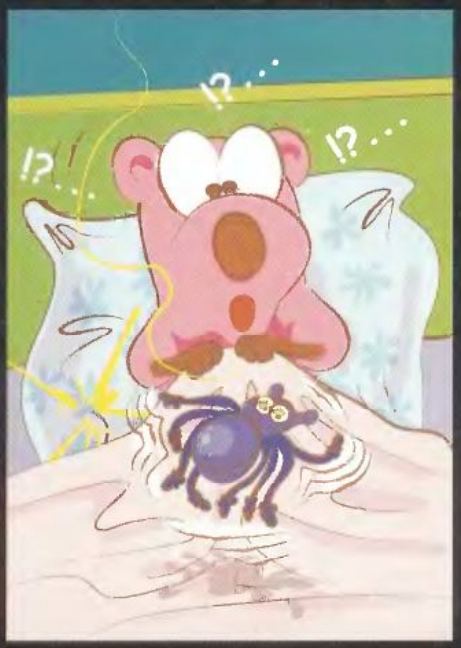

*Арахнофобія — панічний страх перед павуками.

ЛОТТА з містечка винахідників

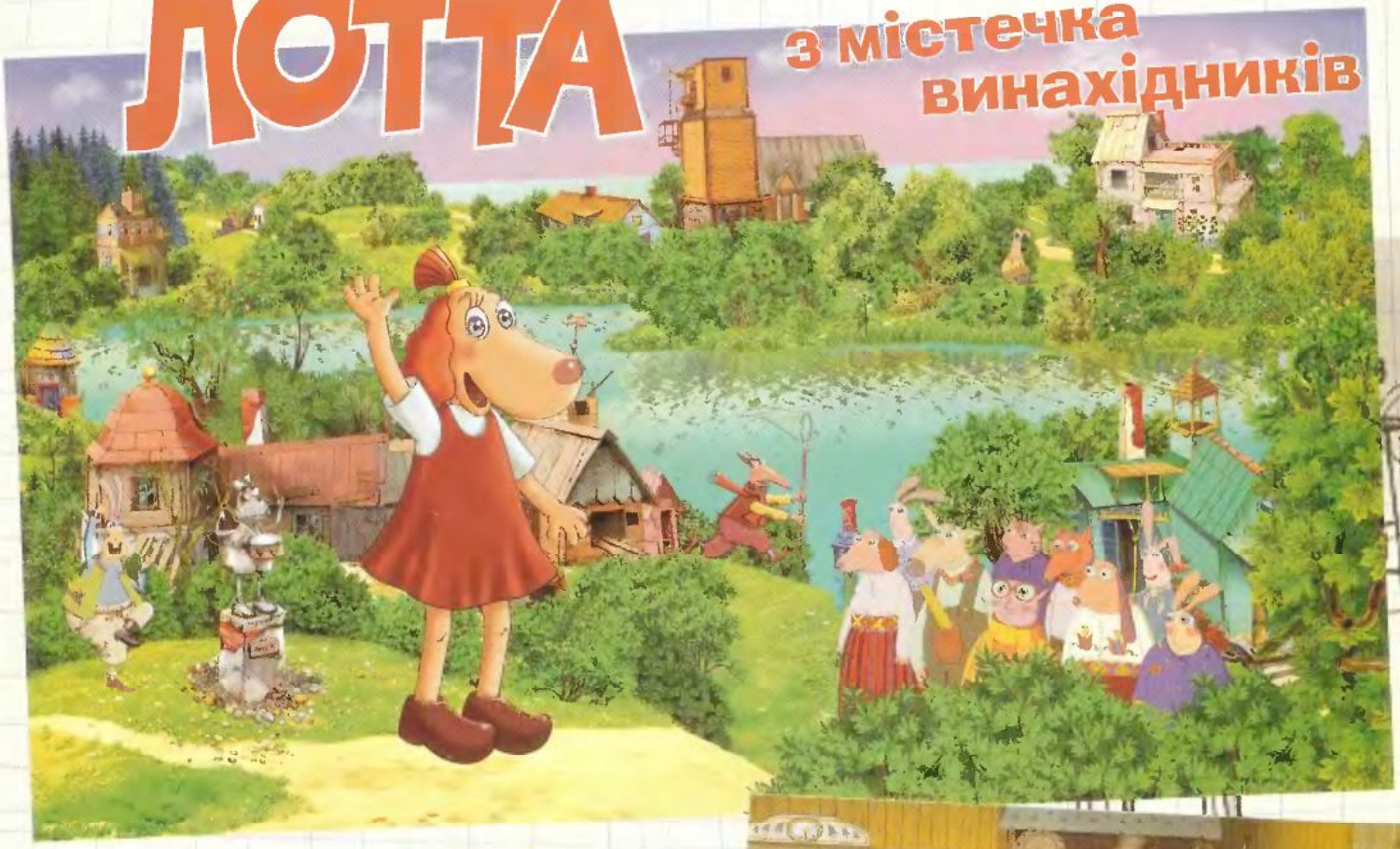

Ти ще не знаєш, хто така Лотта? Це весела та непосидюща дівчинка-собачка! Мешкає вона на березі моря в дивовижній країні винахідників. Лотта любить пригоди і завжди прийде на допомогу. Якось, аби врятувати маленьке пташеня, що загубило свій дім, Лотта відважилася навіть на небезпечну повітряну мандрівку.

Добре мати такого надійного друга! Тож не барись і відвідай рідне містечко собачки Лотти й познайомся з її сім'єю та компанією. У цьому містечку ти зустрінеш і друга Лотти котика Бруно, і сім'ю чудернацького зайця Адальберта, родину лисиць-італійців і навіть бджолу, яка володіє прийомами дзюдо!

Раз на рік тут проходить велике змагання — конкурс винаходів. Минулого року батько Лотти Оскар отримав головний приз за свій літальний апарат. Лотта мріє, щоб і цього року її батько став переможцем. Але заєць Адальберт та лис Джованні також не байдикували й увесь рік готувалися до змагання.

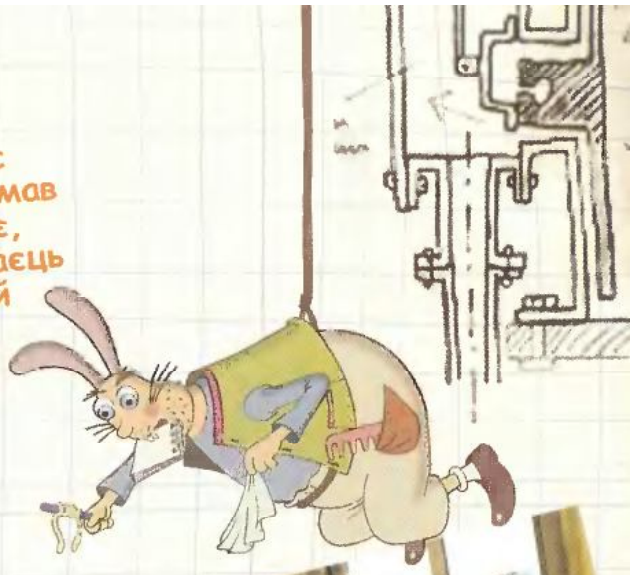

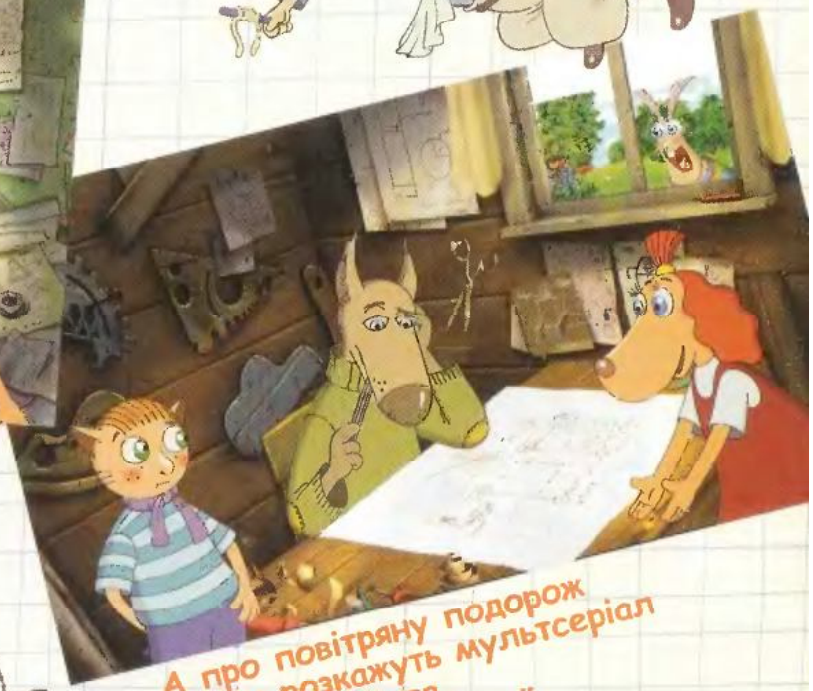

Якими ж будуть їхні винаходи? Чим завершиться конкурс? Про це можна буде дізнатися, переглянувши мультфільм, що вийде на екрани кінотеатрів восени.

А про повітряну подорож Лотти розкажуть мультсеріал та книга "Лотта. Подорож на південь".

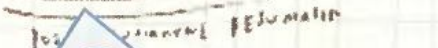

УВАГА!

Лотта оголошує конкурс

Придумай, хто ще міг би мешкати в містечку винахідників? Намалюй цього героя разом із будинком, у якому той живе. Опиши його чудернацькі винаходи.

Листа надішли до редакції за адресою: Професору Крейду, вул. Січневого повстання, 10, м. Київ, 01010.

П'ятеро авторів найцікавіших робіт отримають призи — м'яку іграшку Лотту від компанії "Ательє Промоцій".

MASTER KARAOKE

ВОЛШЕБНЫЙ МИР ДЕТСТВА*

КАРАОКЕ

ЧАСТЬ 2

АУДИОКНИГА

Любимые песни детства* часть 2

Аленушкины* сказки

DVD VIDEO

НМК-ГРУП
www.nmc-trade.com
(044)494-26-56, 495-23-03
optom@nmc-trade.com

* Чарівний світ дитинства: караоке “Чарівні пісні дитинства ч. 2”, аудіокнига “Оленчині казки”.

Вітаємо переможців конкурсу

МІСТ у ТЕРАБІТІЮ

За мотивами однойменної книги Кетрін Патерсон.

Сергій Кравчук,
м. Бориспіль, Київська обл.
Анастасія Сисенко,
м. Чернігів
Владислав Дешевий,
м. Бровари, Київська обл.
Людмила Домаш,
м. Черкаси
Анна Мазніченко,
м. Київ
Роксолана Лісовська,
м. Вишневе, Київська обл.
Євген Сокуренко,
м. Сміла, Черкаська обл.
Катерина Басова,
м. Харків
Яна Заславська,
м. Черкаси
Іван Чопей,
с. Кошелеве, Закарпатська обл.
Аліса Усовниченко,
с. Сокільники, Львівська обл.
Світлана Цибко,
м. Ірпінь, Київська обл.
Ростислав Грицак,
м. Київ
Денис Семиполець,
м. Бориспіль, Київська обл.
Арсен Гулик,
м. Тернопіль
Ігор Томчук,
м. Вишневе, Київська обл.
Микита Архангельський,
м. Бориспіль, Київська обл.
Олена Водарська,
м. Тернопіль
Олександр Негрєєв,
с. Анатоліївка, Миколаївська обл.
Анна Танчин,
м. Дрогобич, Львівська обл.

Компанія "Геміні" та команда журналу "Професор Крейд" дякують усім учасникам конкурсу за цікаві листи та чудові малюнки.

Переможці отримують записники з зображенням героїв фільму від компанії "Геміні".

Професор Крейд
Щомісячний дитячий журнал "Професор Крейд"
для дітей 6-10 років
травень 2007 №5 (29)
Засновано у 2004 році.
Засновник та видавець © ВБ "Максимум"

Шеф-редактор: Олена Мальцева. **Бренд-менеджер:** Євгенія Польщикова **Головний художник:** Максим Копилов. **Редактор:** Руслана Скачко. **Музичний редактор:** Олег Петров. **Фоторедактор:** Максим Гаврилов. **Комп'ютерна обробка:** Максим Мазі, Максим Пирогов, Василь Жихорський. **Літературне редагування:** Сергій Чемеркін, Людмила Мигулько, Леонід Гнатюк. **Верстка:** Василь Жихорський.

Матеріали підготували:
Тексти: консультант Вікторія Янко (стор. 2-5), Євгенія Польщикова (стор. 12-13, 32-33), Руслана Скачко (стор. 16-20), консультанти Євгенія Польщикова (стор.16-20), Денис Горбач (стор.16-20), Руся Рось (стор. 22-23), Ірина Коберник (стор. 26-27), Максим Мазі (стор. 28-31).
Ілюстрації: Павло Пирогов (стор. 3-6), Ольга Кузнєцова (стор. 8-11), Наталія Єрмакова (стор. 12-13), Ірина Сосницька (стор.24-25) (колір), Максим Паленко (стор. 26-27), Максим Копилов (стор. 2, 16-20, 28-31).

Тираж 60 000 примірників. Ціна договірна. **Передплатний індекс:** журналу — 91413, журналу з літературно-музичним додатком — 91412. **Кольороподіл та друк:** univest print, 01054, м. Київ, вул. Дмитрівська, 44-Б, тел.: (044) 484-41-67/68. Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи №05.03.02-03/15001 від 17.04.2003 р. Свідоцтво про реєстрацію: КВ №9456 від 22.12.2004 р.
Адреса редакції та видавця: вул. Січневого повстання, 10, м. Київ, 01010, **professor@kraid.com.ua. Відділ продажу:** 494-25-01 (02). **Відділ редакційної передплати:** 494-25-04.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Передрук тексту та відтворення графічних матеріалів журналу "Професор Крейд" — лише з дозволу редакції.
Всі матеріали, позначені ●, публікуються на правах реклами.

пиши на адресу:
Професору Крейду, вул. Січневого повстання, 10, м. Київ, 01010.

BRATZ Fashion Pixiez™

Стильний брелок-фея з кольоровим волоссям і чарівна паличка, що створює казкову хмаринку з блискіток у наборі з модною лялечкою Bratz нової серії "Феї Bratz".

Кажуть, що зустріч із феєю приносить щастя!

А зустріч із феєю Bratz — ще й цікаву веселу гру!

Шукай сюрпризи в кожній упаковці з лялькою в найближчому магазині: тел. **(056) 790 01 59**

Відвідай територію мод **www.bratz.com.ua**